

[Statsministeren.]

hr. Ole Bjørn Krafts udtalelse om sammensætningen af delegationen, der skal forhandle om de skandinaviske militærforhold, skal jeg oplyse:

I et samråd med formændene for venstres, konservatives, radikales og retsforbundets rigsdagsgrupper har jeg henstillet, at man i fællesskab udpegede den ene af delegationens to politiske medlemmer. Under henvisning til at disse partier jo ikke havde samme mening om sagen, henstillede man til mig at afstå fra denne fremgangsmåde og i stedet anmode det største oppositionsparti om at udpege delegaten. Dette har jeg gjort, og venstre har som bekendt udpeget det ærede medlem hr. Harald Petersen.

Det ærede medlem hr. Anker Lau kom i sin tale ind på færøske forhold. Det ærede medlem talte med stor sympati om den foretagsomhed og det initiativ, der har udviklet sig på øerne i disse år. Han udtalte ønsket om, at resultatet af arbejde deroppe må komme den færøske befolkning til gode, og han pegede på forhold, hvor vi hernede ville kunne gøre en indsats, der både kan gavne øerne og vort forhold til dem. I den forbindelse nævnte det ærede medlem radio, radiotelefon og flyveforbindelse. Som de ærede medlemmer ved, er der i løbet af sommeren ført mange forhandlinger om de færøske spørgsmål. For tiden er der en færøsk delegation i København for at drøfte spørgsmålene om gensidig import og eksport, valutaproblemer, seddelspørgsmål og meget andet, efter at der i London har været forhandlet med henblik på ophør af den engelsk-færøske sterlingoverenskomst, der blev sluttet under krigen. Jeg havde tænkt mig, når forhandlingerne her — antagelig allerede om nogle få dage — i denne omgang er afsluttet, at give en mere samlet redegørelse for alle forhandlingerne siden hjemmestyrelovens gennemførelse, og jeg håber, at det ærede medlem er enig med mig i, at det vil være mere naturligt at vente med omtalen af de af ham rejste spørgsmål til den lejlighed.

Den ærede ordfører for det kommunistiske parti, det ærede medlem hr. Aksel Larsens tale behøver ingen kommentarer fra min side. Dens angreb på og mistænkeliggørelse af den socialdemokratiske regering taler for sig selv. Blot vil jeg gerne give det ærede medlem hr. Aksel Larsen min tilslutning på et enkelt punkt. Det ærede medlem sagde selv, at han var overrasket over den opsigt, hans tale til Danmarks kommunistiske partis centralkomité havde

vakt. Den indeholdt ikke noget principielt nyt, sagde han.

Heri er jeg enig! Det danske kommunistparti har altid under Aksel Larsens ledelse været — tidligere den kommunistiske Internationale, *Kominterns*, nu *Kominforms* pligttro og lydige redskab. Der er mig bekendt aldrig udgivet en tese eller en parole fra den kommunistiske Internationale til de nationale kommunistiske sektioner, den være nok så skadelig for den danske arbejderklasse eller nationen eller for landet selv, det ærede medlem hr. Aksel Larsen har hver gang overfor sådanne paroler og teser reageret med en marionets præcision, nøjagtig som husbonden bød.

Hvis rygterne taler sandt, at det ærede medlem hr. Aksel Larsen har vanskeligheder med sin internationale ledelse, fordi han ikke er pligttro nok, så vil jeg gerne offentligt vidne om ham, at det er skammelig bagtalelse. Jeg kender lidt til det, for jeg har fulgt det ret nøje gennem mange år. Hvis der er mangel på tilgang til de kommunistiske kolonner, er det ikke det ærede medlem hr. Aksel Larsens pligtroskab overfor den internationale kommunisme, der er noget i vejen med. Hvis en sådan krise findes, må den skyldes noget helt andet.

Uanset adskillig utilfredshed i mange arbejder- og tjenestemandskredse med både det ene og det andet, tror jeg, at krisen skyldes, at de danske arbejderes altovervejende flertal er for klogt og politisk modent til at lade sig bruge som brikker i det internationale kommunistiske spil, der kun afstedkommer ulykker.

I anledning af udtalelserne om en mindretalsregerings pligter og rettigheder og en række artikler i pressen — særlig venstrepressen, hvor man dels bebrejder os, at vi „ikke regerer“, men „kun administrerer“, dels at vi er „taburetkløbere“ og bange for valg m. m., vil jeg gerne slutte med nogle ord herom.

Nu synes jeg for det første, at man måske netop fra venstres side skal være lidt forsigtig med denne anklage.

På de udtalelser, der er fremsat både fra officiel konservativ og radikal side, har jeg forstået, at det, man bebrejder min forgænger, netop er, at han ønskede at regere uden at have magt hertil. Man synes derfor i disse skrivelser at ane et skær af misundelse, ja, ligefrem smålig jalousi over, at vi har erkendt de vilkår, hvorunder en mindretalsregering nødvendigvis må arbejde i dette land.

For det andet kan jeg ikke se, at der er noget nedværdigende i at administrere. Er det da ikke den hvilken som helst regerings